

СУСТРЭЧА 9

ДОСВЕД ЛЮБОВІ Ў ШТОДЗЁННЫМ ЖЫЦЦІ

«...хрысціянская сям'я застанеца домам Бога сярод людзей. А так як Бог жыве там, то гэта месца Яго дзеяння, там Ён робіць тыя цуды, тыя вялікія рэчы, аб якіх вучыць Святое Пісанне. Жыццё хрысціянскага сужэнства – гэта «святая гісторыя», бо гэта гісторыя, якую стварае сам Бог».

а. Анры Кафарэль

1. Уводзіны

Найбольш распаўсюджаная супольная малітва – гэта малітва ў сям'і. Асабліва, калі дзеці малыя, бацькі часта разам з дзецьмі становяцца на малітву. Пасля ў многіх сем'ях гэты звычай па розных прычынах занядбоўваецца. Можна зразумець неахвоту дзяцей у падлеткавым узросце маліцца супольна, але гэта не значыць, што сужэнцы павінны адмаўляцца ад супольнай малітвы. У гэты момант яна асабліва патрэбная ў інтэнцыі дзяцей. Хрыстос пераконвае нас, што там «дзе двое ці тры сабраліся ў імя Маё, там Я ёсць сярод іх». Сужэнская і сямейная малітва асвятляе штодзённае жыццё.

2. Сустрэча суполкі

I ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Супольны пасілак і дзяленне жыццём

Просім вас не занядбоўваць падрыхтоўкі да гэтай часткі сустрэчы. Гэта не проста гутарка. Сэнс у тым, каб уважліва паглядзець на мінулы час і ўзяць з яго тое, што мы лічым найважнейшым. У вашым сужэнстве вы павінны прыняць рашэнне аб тым, чым падзеліцеся. Мы заахвочваем вас, каб вы па пунктах запісалі галоўныя думкі дзялення, бо тады значна лягчэй выказацца. Як вы заўважылі, часу ніколі не бывае зашмат.

II ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Малітва супольнасці

Лк 6, 31-36

«Як хочаце, каб рабілі вам людзі, так вы ім рабіце. Калі любіце тых, хто любіць вас, якая вам за гэта падзяка? Бо грэшнікі таксама любяць тых, хто іх любіць. Калі чыніце дабро тым, хто вам чыніць дабро, якая вам за тое падзяка? І грэшнікі робяць тое самае. Калі пазычаеце тым, ад каго спадзяецца атрымаць назад, якая вам за тое падзяка? Бо і грэшнікі пазычаюць грэшнікам, каб атрымаць столькі ж.

Але вы любіце ворагаў ваших, рабіце дабро і пазычайце, не чакаючы нічога ўзамен, а ўзнагарода ваша будзе вялікая, і будзеце вы сынамі Найвышэйшага, бо Ён ласкавы да няўдзячных і да злых. Будзьце міласэрнымі, як і Айцец ваш міласэрны».

Падчас спантаннай малітвы мы прагнем запрасіць вас да малітвы перапрашэння. Мы дзякуем Богу за многія рэчы, але нажалі і за многія нам трэба прасіць у Яго прабачэння. Асаблівым чынам падумайце аб тым, што забівала вашу ўзаемную любоў, і што вы занядбалі ў любові да бліжніх.

III ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Духоўнае жыццё. Паглыбленне веры і любові

Дзяленне рэалізацыяй канкрэтных пунктаў высілкі

Дзяленне духоўным ростам, які з'яўляецца плёнам рэалізацыі пунктаў высілкі, не павінна быць справаздачай. Менавіта ў гэтай частцы сустрэчы мы можам і павінны адкрыць сваё сэрца перад іншымі сужэнствамі, каб засведчыць аб вялікіх рэчах, якія Бог чыніць у нашым жыцці. Не бачыце іх?

Калі вы не бачыце іх, то спачатку ўважліва прааналізуйце папярэдні час і запытайцеся ў сябе – ці прыкладалі вы намаганні, каб ісці да Бога? Калі так, то немагчыма, каб Ён не ахвяраваў вам Сваіх дароў. Ён ніколі ў іх не адмаўляе. Прыгадаем сабе словы Хрыста, якія Ён сказаў апосталам, калі яны прасілі Яго навучыць іх маліцца: «Калі ж вы, будучы дрэннымі, умеце даваць добрыя дары дзецям вашым, тым больш Айцец Нябесны дасць Духа Святога тым, хто просіць у Яго» (Лк 11, 13). А калі вы не прыкладаеце высілкі, то не здзіўляйцеся, што плён марны. Ваша вольная воля – гэта дар, які Бог не забярэ ніколі. Яна заўсёды застаецца ў Ваших руках.

Тэкст да абмену думкамі

«Калі пачуеце голас Пана, не рабіце жорсткімі сэрцы вашыя». Сужэнцы, вы не можаце не чуць голас Пана, калі слухаеце, бо Ён гаворыць у вашым доме мільёнам розных спосабаў. Я ёсць: ці чуеце?»

а. Анры Кафарэль

Хрысціянская сужэнская любоў – адначасова чалавечая і Божая – перажываецца ў штодзённых справах. Яна чэрпае сваю сілу ад Бога. Таму добра пакінуць ганарыстыя вяршыні і вярнуцца да канкрэтных дзеянняў, такіх, якія адбываюцца штодзённа. Ці ўсё наша жыццё стаіць пад знакам сужэнскай любові?

Кожнае сужэнства павінна паглядзець на сваё жыццё з розных бакоў: інтымныя моманты, праца, прыемнасці, духоўнае жыццё, дзеці, каб усё гэта паступова з'яднаць у любові. Хоць тэорыя простая, яе прымяненне поўнае сюрпрызаў. Маецца на ўвазе, што паміж сужэнцамі існуе шчыры дыялог. Небяспечным для кожнага з нас з'яўляецца аддавацца марам аб жыцці і аб сваім каханні, замест таго, каб пражываць іх. Гэтая тэма заслугоўвае сур'ёзнага аналізу ўдвух, дзе кожны з вялікай пашанай прыслухаецца да чаканняў свайго сужэнца.

Наша інтымная сфера

Гэта наймацнейшы краевугольны камень сужэнскай любові. Ён можа быць таксама крыніцай мноства непаразуменняў і нават даць пачуцце расчаравання. У асноўным з-за таго, што жанчына і мужчына перажываюць па-рознаму сэксуальную любоў. Таму скажам адзін аднаму аб нашых жаданнях. Адкрыем сваё сэрца перад сужэнцам.

Што зрабіць, каб нашыя сэксуальныя стасункі напаўнялі нас шчасцем яшчэ больш: як жонку, так і мужа? Раз гэты ўзаемны дар з'яўляецца асноўным знакам нашай сужэнскай любові, што можна зрабіць, каб ён быў яшчэ больш дасканалы? Гэта не проста асобны акт, які існуе сам для сябе. Ён звязаны з усім нашым сужэнскім жыццём. Ён можа аказацца не да канца шчырым, калі на працягу дня мы не праявілі сваёй любові тысячай іншых спосабаў.

Наша праца

Мы працуем, каб забяспечыць побыт свой і сваёй сям’і. Гэта адзін са спосабаў праяўлення нашай любові. Якім чынам дазволіць сужэнцу прымаць удзел у тым, што займае вялікую частку нашага жыцця? Ці тлумачым мы яму (ёй), як выглядае наша праца? Ці распавядаем аб радасцях і смутках, якія яна прыносіць? Ці распавядаем аб людзях, з якімі працуем?

Праца мае таксама яшчэ адно агульнае значэнне. Незалежна ад яе характару яна з’яўляецца ўдзелам у Божай справе стварэння: «напаўняйце зямлю і валодайце ёю». Гэта таксама служэнне для нашых братоў – іншых людзей. Ці ўсведамляем мы гэта вымярэнне нашай працы? Якія патрабаванні гэта накладае? «Яны будуць кампетэнтна выконваць свае прафесійныя абавязкі» – як кажа **Карта** Суполак Маці Божай. Як мы карыстаемся атрыманымі талентамі? Можам таксама паразважаць, беручы пад увагу гэтыя два аспекты, над карысцю, якую мы прыносім з заробленых грошай. Якім чынам мы ставімся да грошай?

Нашыя забавы

Якія гэта забавы? Ці спрыяюць яны асабістаму развіццю кожнага з нас? Ці развіваецца дзякуючы ім наша сужэнскае каханне? Магчыма, у нас розныя густы? Тады з’яўляецца патрэба так арганізаваць гэты час, каб ён быў крыніцай адпачынку для мужа і жонкі (таксама для дзяцей). Гэта справа час ад часу патрабуе аналізу.

Наша духоўнае жыццё

Размова аб вашым духоўным жыцці з’яўляецца адным з самых галоўных аспектаў абавязку «Сядзем разам». Паспрабуйце адкрыцца адно аднаму, размаўляючы на гэтую тэму. На якім этапе знаходзіцца ваша вера? На якім этапе знаходзяцца вашыя зносіны з Богам? Якія вашыя духоўныя памкненні? Што мы прымаем як важны выклік Евангелля?

Гэта добры спосаб найперш зазірнуць у самога сябе, каб пасля распавесці ўсё гэта сужонку. Такая размова можа аказацца зусім няпростай. Падумаем разам, што ў дадзены момант з’яўляецца найважнейшым для нас на дарозе святасці? Паразмаўляем аб тым, чым з’яўляецца для нас святасць?

Святасць – гэта шлях. Шлях, падзелены на кавалкі. Кожны наступны адрозніваецца ад папярэдняга, таму высілкі, скіраваныя да святасці, павінны быць прыстасаваныя да бягучага перыяду нашага жыцця.

● *Абмен думкамі на сустрэчы*

- Падзел часу на прафесійную працу і працу ў хатняй гаспадарцы – ці падпарадкаваны ён будаванню сужэнства і сям’і, ці толькі зарабляння грошай?
- Мы адпачываем разам ці асобна? Што мы можам змяніць, каб гэта быў час будавання нашай любові?
- Якое важнае рашэнне мы прынялі нядаўна альбо прыем у бліжэйшы час адносна нас і нашых дзяцей? Чые патрэбы мы палічылі прыярытэтнымі?

- *Харызмат Руху і педагогіка*

«Штодзённая сустрэча мужа і жонкі на сужэнскай малітве
(калі гэта магчыма – сямейнай)».

Што такое суполка Маці Божай?

Асабістая малітва з’яўляецца асноўнай крыніцай духоўнага жыцця кожнага хрысціяніна. Для таго, каб зразумець глыбіню і сэнс сямейнай малітвы, трэба прыйсці да яе з сужэнскай малітвы.

Сужэнцы з’яўляюцца часткай Касцёла. Першай задачай малой часткі, як і ўсяго Касцёла, з’яўляецца праслаўленне Бога. Не забудзем таксама той факт, што сужэнцы маюць і іншыя характэрныя, уласныя заданні, якімі з’яўляюцца: нараджэнне дзяцей і стварэнне асяроддзя любові, якое дае магчымасць сапраўднага чалавечнага развіцця ўсім членам сям’і, асабліва дзецям. Аднак для правільнага разумення нараджэння дзяцей у хрысціянскім сужэнстве мы павінны разглядаць гэтую тэму ў перспектыве місіі праслаўлення.

Патлумачым гэта

Першапачатковай мэтай плоднасці ў хрысціянскім саюзе ёсць, а дакладней павінна быць, нараджэнне дзяцей і выхаванне іх як «тых, хто пакланяецца ў духу і праўдзе», каб на зямлі адбывалася шанаванне сапраўднага Бога.

Тым часам, перш, чым дзеці пераймуць эстафету і створаць уласную сям’ю, сужэнская малітва абдымае іх і, дзякуючы ім, адкрываецца на сямейную малітву, так як жыццядайныя сокі, якія праходзяць праз ствалы, дасягаюць галінаў, каб тыя прывялі іх да лістоты, кветкаў і пладоў. Малітва сужэнцаў абдымае дзяцей, каб спяваць хвалу Богу ад імя ўсяго свету. Менавіта так зразумета сямейная малітва з’яўляецца чымсьці іншым, чым проста мілай традыцыяй: гэта сапраўднае галоўнае дзейства, самае важнае, асноўнае заданне хрысціянскай сям’і. Малітва адрознівае хрысціянскую сям’ю ад нехрысціянскай. Таму сямейная малітва не абмяжоўваецца толькі малітвай бацькі ці маці, альбо толькі малітвай бацькоў, ці толькі дзяцей, яна становіцца малітвай усіх разам, адзінагалоснай, у якой ніхто не будзе толькі глядачом, у якой кожны прымае актыўны ўдзел.

Неабходныя высілкі

Па-першае, трэба, каб саюз аб’ядноўвала любоў, каб мужчына і жанчына былі злучаныя не толькі матэрыяльна, але і духоўна. Каб іх бачнае адзінства было знакам адзінства душаў. «Каб былі адно». На час малітвы няхай спыняцца ўсе адрозненні, няхай супакой паміж імі стане больш дасканалы.

Другі высілак: няхай муж і жонка адновяць сваю веру ў заключаны з Хрыстом саюз, у тое, што Ён прысутны сярод іх. Няхай усвядомяць, што Хрыстос нецерпяліва чакае, каб праз іх, тых, хто аддаў сябе Яго служэнню, скласці пашану Айцу.

Трэці высілак: няхай разам прыслушаюцца да Хрыста. Бо як можна маліцца да Хрыста, у еднасці з Ім, не стараючыся зразумець Яго думкі, пачуцці, інтэнцыі, так, каб узяць іх і занесці Богу? Што значыць прыслушацца да Хрыста? Можна рабіць гэта мноствам розных спосабаў.

Вялікай дапамогай у гэтым з’яўляецца Божае Слова. Вы можаце пачаць малітву ад чытання Святога Пісання, пасля памаўчаць і супольна разважаць над ім. Можаце

падзяліцца тым, што вы пачулі ў вашым асабістым слуханні Божага Слова. Варта, каб вы прыгледзеліся да падзеяў, якія адбыліся ў гэты дзень. Пастарайцеся ў спантаннай малітве падзякаваць Богу за ўсе падзеі. Ваша сэрца падкажа вам, што вы хочаце ўголас сказаць Богу. Гаварыце аб ваших цяжкасцях, просячы ў Бога дапамогі. Калі ваша духоўнае развіццё будзе ўзрастаць, вы заўважыце, што магчыма таксама маліцца малітвай перапрашэння, нават такой, у якой вы скіруеце свае прабачэнні да сужэнца. Магчыма напачатку вам будзе прасцей маліцца з дапамогай малітваў сабранных у літургіі касцёла, адмаўляць Ружанец, Каронку да Божай Міласэрнасці, ці іншыя малітвы. Не перажывайце. Пачаць заўсёды складана.

Цяжкасці

Супольная малітва можа быць вельмі складанай. Нават у хрысціянскіх сем'ях сустракаюцца непапраўныя індывідуалісты. Адзін муж напісаў: «Я ніколі не адчуваў патрэбы далучыцца да жонкі ў малітве да Бога, ні ў першыя месяцы пасля шлюбу, ні зараз». Думаю, што ў выпадку такіх пар патрэбна патлумачыць глыбокі сэнс сужэнскай малітвы, як мы гэта ўжо і зрабілі. Многія супраціўляюцца гэтай малітве, бо не ведаюць, чым яна сапраўды з'яўляецца. Такім чынам, людзі з пэўным тыпам тэмпераменту сутыкаюцца з большымі цяжкасцямі ў выражэнні сваіх рэлігійных пачуццяў, чым іншыя.

Некаторыя праціўнікі спасылаюцца на рознасць формаў духоўнасці ў сужэнцаў. Паслухайце пару, якая па гэтай прычыне амаль пакінула сужэнскую малітву. «Мой муж, - піша жанчына, - выхоўваўся ў езуітаў, я ў дамініканак. Мы думалі, што з-за гэтага мы не можам дасягнуць сапраўднай духоўнай еднасці». І ведаеце, што з імі здарылася? Дзеці! «Нас прымусілі зноў адкрыць Бога, гэтым разам не Бога дамініканцаў, ці Бога езуітаў, а проста Бога».

Такія духоўныя адрозненні, якія паходзяць з рознага фармацыйнага досведу трэба пераступіць, перамагчы. Перамагчы, аднак, не значыць сцерці. Розныя духоўнасці, калі атрымліваецца пагадзіць іх паміж сабой, могуць стварыць больш багатую гармонію, чым абсалютная ідэнтычнасць духоўнага ўспрыняцця сужэнцаў.

Станоўчыя вынікі

Было б памылкай лічыць, што сэнс сужэнскай малітвы заключаецца ў першую чаргу ў яе пазітыўных наступствах: хрысціяне моляцца перад усім для таго, каб аддаць пашану Богу. Гэта аднак не перашкаджае нараджэнню многіх каштоўных станоўчых момантаў сужэнскай малітвы. Плёнаў, да якіх не заўсёды можна дакрануцца альбо падлічыць іх.

Вось некалькі з гэтых “дадатковых цікавостак”

Адно сужэнства так дзеліцца сваім досведам: «Мы маліліся для праслаўлення Бога, і Бог раптоўна зрабіў нам цудоўны падарунак: прамаўляючы ўголас нашу асабістую малітву, мы адкрылі адзін перад адным таемнікі сваёй душы і самыя схаваныя турботы нашага ўнутранага жыцця». Дастаткова хаця б у мінімальнай ступені маліцца сужэнскай малітвай, каб можна было сказаць, што падчас яе мы адкрываем, часта пасля многіх год сужэнства, душу свайго сужэнца, а таксама турботы і глыбокія прагненні яго ўнутранага жыцця. Мы пазнаем кошт гэтага адкрыцця, калі прызнаем, што сапраўднае глыбокае веданне асобы сужонка з'яўляецца першай умовай павагі і сапраўднага кахання».

Гаворачы аб гэтым узаемным пазнаванні, адно сужэнства распавяло легенду, у якой двое закаханых, п'ючы з аднаго келіха, даведваюцца думкі адно аднаго. І да гэтага

дадалі: «Малітва сужэнцаў – гэта штосьці падобнае. Пасля супольнай малітвы дзве душы ўжо не падаюцца адно аднаму такімі непранікальнымі».

Іншы станоўчы ўплыў блізкі гэтаму першаму: сужэнская малітва – гэта адзін з сур’ёзных фактараў духоўнага адзінства і адзінства паміж сужэнцамі ўвогуле. Адно маладое сужэнства напісала: «Гэта яна сфармавала нашу супольную душу». Шмат старэйшых параў магло б сказаць тое самае, і я асабіста перакананы, што высокая якасць адзінства і інтымнасці паміж сужэнцамі ніколі не будзе дасягнута тымі, хто не практыкуе супольную малітву.

Нельга ствараць адзінства не абмяжоўваючы непаразуменняў: гэта новы пазітыўны плён сужэнскай малітвы. Паслухайце: «Мы павінны былі расстацца на некалькі тыдняў і незадоўга перад ад’ездам пасварыліся. Атмасфера была цяжкая і мы адчувалі, што сапсуём гэты апошні момант з-за сваёй ганарыстасці, якая не дазваляе ніводнаму з нас зрабіць першы крок. Хтосьці з нас, аднак, прапанаваў супольную малітву. Перад Богам трэба было пазбавіцца ад сваёй ганарыстасці і перастаць гуляць у гульню, хто даўжэй вытрымае. Мы папрасілі прабачэння і ў асабістай малітве, якую мы прамаўлялі ўголас, адбыўся паміж намі ў той вечар такі дыялог, настолькі шчыры і моцны, якога мы да гэтага часу не ўяўлялі».

Прашу дадаць да гэтага, што сужэнская малітва з’яўляецца вялікім рухавіком асабістага духоўнага жыцця ў саюзе.

Без сумневаў, з-за сваёй сціпласці, асобы, якія даслалі нам свае сведчанні, замоўчваюць яшчэ адно іншае благаслаўненне малітвы, якое, аднак, лёгка заўважыць. Я маю на ўвазе духоўную плоднасць. Існуюць сужэнствы цудоўна прамяністыя; іх духоўнае жыццё ўзрушвае людзей вакол і часам яны маюць шчасце сустрэць няверуючага чалавека, які давярае ім сваю прагу лепш пазнаць Хрыста, якога ён у іх бачыць.

Што асабіста да мяне, то я перакананы, што сужэнская малітва ў вялікай меры ўяўляе сабой гэтую духоўную плоднасць саюза.

Ксёндз Анры Кафарэль

Гасціннасць

«Шырока практыкаваць у сем’ях адкрытасць і гасціннасць».

Карта END

Equipes Notre-Dame заўсёды рабіла акцэнт на прыём гасцей, на гасціннасць дома, ці праз запрашэнне сужэнстваў з іншых суполак, ці праз запрашэнне ўсіх, каго мы сустракаем у штодзённым жыцці. Аб гасціннасці нагадваў таксама папа Павел VI 4 мая 1970 года ў Рыме:

«Я хацеў бы сёння напачатку звярнуць вашу ўвагу толькі на гасціннасць, якая з’яўляецца важнай апостальскай місіяй сужэнскай пары. Ці ж наказ святога Паўла ў лісце да Рымлянаў: «дбайце пра гасціннасць», не ёсць скіраваным першапачаткова да сем’яў і ці ж сам апостал, фармулюючы яго, не думаў аб гасціннасці сужэнства Аквілы і Прысцылы, з адкрытасці якіх першы і скарыстаў, і якія пазней павінны былі прыняць усю супольнасць хрысціян? У наш час, вельмі цяжкі для многіх, гэта ласка перажыць адкрытасць «маленькага Касцёла», ідучы за словамі святога Яна Златавуста, углыбіцца ў чуласць Касцёла, адкрыць яго мацярынства, адчуць міласэрнасць. Сапраўды, хрысціянская сям’я з’яўляецца «прамяністым і салодкім абліччам Касцёла». Гэта дарога апостальства, якое нічым не заменіш і шчодрое выкананне якога належыць вам. Гэта

апостальства сужэнстваў, у якім фармацыя нарочных, дапамога маладым сужэнствам, дапамога сем'ям у патрэбе ўтвараюць найважнейшыя сферы дзеяння».

Выражэннем гасцінасці з'яўляецца першая частка сустрэчаў, калі мы дзелімся жыццём пры супольным стале.

Сувязь экіпы з Рухам

Пасля пілатажу суполка не падарожнічае адна. Сувязь з'яўляецца неабходнай для будавання супольнасці і адзінства, што надае сэнс прыналежнасці да Руху і вернасці яго мэтам, а таксама харызмату заснавальнікаў. Сувязное сужэнства забяспечвае сувязь суполкі з Сектарам. Яно ж падтрымлівае сужэнцаў з суполкі, каб яны маглі жыць сужэнскай духоўнасцю пры дапамозе педагогікі, прапанаванай Рухам.

3. Заданні на час паміж сустрэчамі

- **Памятайце аб аб штодзёнай малітве МАГНІФІКАТ.**
- **Памятайце аб рэалізацыі ўведзеных на сустрэчы канкрэтных пунктаў высілку.**

Наступная сустрэча будзе апошняй сустрэчай гэтага фармацыйнага года. Гэта будзе сустрэча падвядзення вынікаў – падсумавання, падчас якога кожнае сужэнства будзе мець магчымасць азірнуцца назад і паглядзець на цэлы год працы. Мы просім, каб да гэтай сустрэчы вы, як звычайна, падрыхтаваліся разам. Можца для гэтага выкарыстаць сужэнскі дыялог у Божай прысутнасці. Мы прапануем, каб вы задалі сабе наступныя пытанні:

- Як мы ацэньваем Рух, ці адпавядае ён нашым чаканням? Незалежна ад таго пазітыўны ці негатыўны наш адказ, абгрунтуем наша меркаванне.
- Як мы адносімся да таго, што нам было прадстаўлена у тэмах года: педагогіка, ход сустрэчаў, пункты высілку?
- Што мы думаем аб супольным жыцці нашай суполкі – падчас сустрэчаў і па-за сустрэчамі?
- Ці ўдзел у сустрэчах наблізіў нас адзін да аднаго і да Бога?
- Ці можам мы сказаць, што ідзём, каб сустрэць Хрыста?
- Чаго нам не хапіла у гэтым фармацыйным годзе?